

[Ole Bernt Henriksen]

de vil få i deres forløb, og jeg synes, det var af stor interesse at høre, om regeringen har gennemført sådanne analyser af, hvad kursen for disse papirer vil være. Nu er der nogle, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt staten bliver nødt til at intervenere over for dem. Jeg synes, det har meget stor betydning at få at vide, om regeringen har sådanne beregninger, og, hvis regeringen har sådanne beregninger, om vi ikke kunne få lov til at høre, hvad disse beregninger fører til f. eks. over en 2-årig sigt eller en 6-årig sigt.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Det har som bekendt, og som også flere ordførere har nævnt det, hele tiden været regeringens hensigt at søge at opnå en sådan ordening, at indeksobligationer både ville kunne blive købt af private personer og af institutionelle investorer, og derfor har vi igennem længere tid ført forhandlinger med en række institutionelle investorer om, på hvilke vilkår vi kunne forvente at de ville aftage væsentlige beløb af indeksobligationer.

Under disse forhandlinger har der som bekendt været en hel del offentlig debat om, hvorvidt det skulle være frivilligt eller tvang. Vi har hele tiden sagt, at vi tilstræbte største grad af frivillighed og færrest mulige lovændringer, men at vi ikke kunne love, at vi kunne gennemføre en finansieringsreform uden nogen form for lovændringer. Imidlertid har vi ikke opfattet lovændringer som identiske med tvang, men det fremgik jo af den debat, vi havde her før jul, at der var ét parti, der gik så vidt, at det hævdede, at enhver form for lovgivning var tvang, og så måtte vi erkende, at det ville være svært at love noget med hensyn til tvang, når man skulle gå så vidt.

At vi overhovedet diskuterer denne sag i dag, skyldes, at der allerede nu er lovgivning; og de tre lovforslag, vi skal behandle i dag, handler jo om indeksobligationer og om, hvordan vi må indrette os, for at disse kan blive afsat både til private personer og til institutionelle investorer.

Hr. Fogh Rasmussen ville gerne i dag høre, hvordan det er gået med forhandlingerne, og flere andre ærede ordførere har også været inde på det spørgsmål.

Jeg skal derfor sige følgende: Efter en række forhandlinger med repræsentanter fra pensionskasser, forsikringsselskaber, ATP, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og banker og sparekasser er vi kommet til det resultat, at der skulle være rimeligt gode muligheder for, at de institutionelle investorer vil aftage tilstrækkelig mange indeksobligationer, sådan at de sammen med den forventede efterspørgsel hos private sparere vil kunne dække dels de behov, vi har nævnt i det ene af de lovforslag, boligministeren fremsætter, til reguleret byggeri og til landbruget, dels til det frie behov, der vil være for dem, der selv vil finansiere byggeri gennem indeksobligationer. Men det betyder selvfølgelig også, at vi har en klar formodning om, at disse institutionelle investorer køber for rimelige beløb i hvert fald i de første tre år, det, vi kalder indkøringsperioden.

Jeg kan sige, at alle dem, vi har forhandlet med, har sagt, at de er positive over for sådanne køb fra deres selskabers eller institutioners side, og de vil personlig gå ind for, at man foretager sådanne opkøb. Men nu skal de jo behandle det i deres kompetente forsamlinger; de har selvfølgelig ikke direkte kunnet lave egentlige aftaler med os, og det har vi heller ikke bedt om.

Jeg kan også nævne, at det er både bankers og sparekassers skøn, at der vil blive temmelig stor efterspørgsel efter disse indeksobligationer, specielt i starten, fra private personer. Det er blevet nævnt her af enkelte ordførere, at nogle har sagt, man ikke ved, hvordan det kommer til at påvirke den private efterspørgsel og opsparing, og andre har sagt, at man troede, det ligefrem ville fremme opsparingen. Det er også pengeinstitutternes skøn, at det vil komme til at fremme opsparingen, idet man her altså får en garanteret positiv realrente, hvad masser af sparere i dag jo ikke får, hvilket kan afholde en hel del mennesker fra at placere penge i dag som opsparing i obligationer.

Man har også rejst spørgsmålet om, hvordan vil det gå med statsobligationer og de andre realkreditobligationer, vi kender i øjeblikket. Der må man sige, at i det omfang man finansierer nybyggeriet inden for det regulerede område med indeksobligationer, bliver både udbuddet og efterspørgslen efter de traditionelle obligationer til det formål jo væk fra markedet, og det er både efterspørg-